Здравейте, докторе! Пиша до вас, защото знам, че като сексолог само вие ще ме разберете. Мъжът ми е много красив – жените винаги са го харесвали и продължават да му се свалят. Лошото е, че и той поддава. Все ще изръси по някоя дума на касиерката в супера, на класната на дъщеря ни, на съседката... – ама все такива еротични, разбирате ли? А на мен това ми действа много зле, защото вечер, като си легнем, трудно се възбуждам. Пред очите ми са всичките ония въртиопашки и не мога да се отпусна. Не знам какво да правя. Дано да ми отговорите.

Красимира

Здравейте Красимира,

Е, как да не отговоря на въпроса Ви, как? Не бих си го позволил за нищо на света. За нищо! Защото напоследък в годините на всеобщата еманципация и разкрепостеност, както и на разчупване на веригите на догматизма в семейните взаимоотношения, колкото парадоксално и да звучи – все повече да страдаме, и то всички ние от една с нищо не обоснована ревност.

Не знам, какво мислят другите, но аз лично определям това човешко качество –наречено ревност в два аспекта. Единият –добрият, който показва и на мен и на другия до мен, че много го ценя. Че много го искам и не мога да си представя, че мога да живея без Него и в никакъв случай не искам да го загубя. И винаги, след като се любим му казвам или и казвам- ти си ми слънчицето в живота ми и искам точно за това винаги да си само мой или – точно за това винаги да си само моя. Така е. Казвал съм го и пак ще го кажа –този вид ревност е нещо, като необходимата подправка за ястието на взаимната ни обич. Това я засилва, защото и тя и той се чувстват добре даже, много добре оценени и като качество и като незаменимост от другия. Най вече – те се изпълват с чувството на голяма значимост за другия до него. Както се казва в едни телевизионни реклами - това дава криле. Криле, обаче и на двамата партньори в тази двойка. И затова няма и капчица лошо, ако се ревнува по този начин. Ама дотук, запомнете го – дотук!

Лошото, много лошото идва, когато се ревнува с онази убийствена ревност. Когато гледаш на партньора си, съответно – на партньорката си, като твоя недвижима собственост. Която има само едно единствено право да диша с Ваше позволение и да не гледа никой друг освен Вас. И тази Ваша собственост е твоя и на никой друг. Точно тогава идват бедите. По-точно нещастията, които за другите около една такава двойка са като гръм от ясно небе.

Две думи за това откъде идва тази лошата. Ами преди стотици, да не кажа хиляди години, тогава ние хората сме живели сексуално в едно голямо стадо, пардон семейство. Всеки е бил мъж на всяка и всяка е била жена на всеки. Да, ама с времето нещата са се променили и вече социално в по-голямата част на нашата планета отдавна се е оформил и то по чисто социални, религиозни и ако щете и правни причини моногамното социално–сексуално партньорство. Било като семейство, било като едно съжителство на семейни начала, било като една връзка на двама – мъж и жена, които се обичат толкова много, че не могат един без друг. Тези дори да се карат – пак се обичат и пак не могат да не са заедно.

Това е хубаво, че даже е много хубаво. Но искаме, не искаме понякога у нас тайно се помъква онова генетично запечатано, като памет от пра- прадалечното ни минало. Някой го наричат „зов на природата в нас". А аз му давам определението – желанието и емоциите, свързани с него да вземат понякога връх над разсъдъка ни. А после да се оправдаваме с привикването и навика и съвсем естественото след това – в търсена на разнообразието. Лошо, че даже и много лошо. В краен резултат разбити любови и семейства. Деца на живи родители – сираци. А най-лошото - мъже и жени, които до вчера са се считали родени един за друг, днес да са най-върлите врагове. И не само това! Днес не само да мразят другия, но и със всичките си жизнени сили и енергия да се стремят да го унищожат. Като те си искат. Ето – точно това поражда лошата

убийствена, бих казал, патологична и неестествена ревност. Примери – колкото щете. Но ще Ви дам само един и то като въпрос. Защо героят на Шекспир Отело удуши своята любима жена Дездемона? Собственоръчно с тези си ръце, с които я е обичал, галил и милвал. Защо? Защото я обичал с тази патологичната, лоша ревност! И точно затова важи поговорката, че от силната любов до жестоката омразата има само половин крачка. Някой казват, че крачката е една, но според тя е само половина.

Всичкото това Ви го припомням – не за да защитавам съпруга Ви, а за да Ви подскажа възможните варианти в бъдещия Ви живот заедно с него.

И ето сега – най-главното. Кой не ревнува? Няма такъв! Категоричен съм! Важното с коя ревност ревнуваме. Второ – припомнете си поговорката, че жената обича с ушите си, а мъжът с очите си. Е, след като си я припомнихте, тогава ми кажете следното: коя жена не иска да чува хубави думи за себе си? Коя? Че на Вас самата не Ви ли е ставало драго, когато чуете реплика, произнесена дори от непознат мъж за Вас, че сте хубава, симпатична или секси? Да, ама тогава не Ви става неприятно. Напротив. И точно затова съм сигурен, че това го пропускате в писмото си до мен. Но няма лошо. Дразните се от факта, че мъжът Ви и то във Ваше присъствие е свикнал да прави комплименти на съвсем непознати и познати жени. И точно сега се сещам и за още една поговорка: „Куче, което не знае да лае, само вкарва вълка в кошарата"! Това Ви моля да го запомните много, ама много занапред , ако искате да сте заедно.

Това си е в мъжката природа на съпруга Ви. Че кой мъж не обича с очите си . Кой? И какво лошо е, че съвсем искрено изказва своето възхищение на тази или онази жена. Забележете – във Ваша присъствие. Всъщност негова подсъзнателна декларация към Вас е следната: "Виж мила, обичам хубавото у жените, които виждам и им се възхищавам. Казвам им го, но дотук ! Дотук, защото обичам най-силно Теб и затова оставам до Теб завинаги! Завинаги!".

Защото, ако той би искал нещо друго, от което Вие толкова много се опасявате – той това си поведение никак, ама никак не би го афиширал пред Вас. Казвам Ви го и като мъж, но най-вече и като професионалист в категорията „Личностните интимни взаимоотношения между мъжа и жената". Ето защо понеже лично Вие търсите моето мнение за случващото се помежду Вас със съпруга Ви, мога само да Ви дам следната идея. Дано да Ви хареса. Защото съм много сигурен, че тази идея ще сработи и много ще Ви помогне. Най-вече да заживеете със съпруга си по начин, който и самата Вие не сте и предполагала.

Добре, виждам че Ви заинтересувах и това е много добре. Сега вече от тук нататък Ви моля да четете по-бавно и да не бързате да имате отрицателно отношение към това, което ще прочетете.

Най-напред веднага да престанете да го ревнувате с лошата ревност. Помъчете се да минете на вълната на другата - добрата. Колкото и невъзможно да Ви се струва това. Стане ли това вече факт сме на крачка от желаното. Второто вече е на ход – почнете, най-напред да не му се сърдите за това му, така наречено флиртаджийско поведение на улицата. И какво от това, нали вечер в леглото Ви сте Вие и Той. И той люби само Вас. Ето, това е най-важното за Вас самата. Като не му обръщате внимание и не се ядосвате за това. Че и за какво пък да му се ядосвате, след като цялата си мъжка енергия, която той е натрупал през деня, виждайки коя ли не, в края на краищата тя, цялата тази негова сексуална енергия си я консумирате само Вие. Ето тука обаче Ви е голямата ГРЕШКА! Вместо да се отпуснете в прегръдките му и да си изживеете Вашето женско Хубаво, сама се наказвате, благодарение на Вашата лоша ревност. Друго ще е тогава, когато Вие самота повтарям точно тогава, когато се любите с него да си измислите една нова роля, като негова любовница. Каква? Ами ролята на въртиопашката! Точно така! Но предварително се разберете, че това е само една Ваша нова роля в един нов спектакъл. Да играете ролята на една лека жена. Но лека само и единствено за него. И ако той приема, в което съм много сигурен - тогава развинтете фантазиите си за секса Ви. И двамата. И обещавам Ви, че ще изживеете невероятни неща заедно. Повтарям –заедно. Една нощ ще сте проститутката и той е длъжен да Ви заплати Вашия хонорар, ама съвсем реално. Другата –ще сте жената-вамп и ще искате малко, ама съвсем малко садо-мазо, но водещата господарка сте Вие. Следващата - пък Вие ще сте неговата безропотна робиня и ще му позволите всичко, което той иска от Вас. По-следващата играете ролята на една студена към мъжете жена, жена която мрази мъжкия пол, даже има една лека склонност към собствения си пол и той ще Ви изнасили съвсем реално. А още по-следващата сте една нимфоманка, която иска какво ли не и още и още и още... Ето го. Това е пътят към новото Ви сексуално щастие и за двамата. И тогава непременно ще се излекувате от лошата ревност, от която сте болна сега. А самия Той ще Ви види в една друга светлина. Не само като съпруга, но и като невероятна любовница. И тогава всички негови комплименти ще бъдат насочени само и единствено към Вас. Защото ги заслужавате.

И чак тогава всичкото от което страдате сега ,ще започне да Ви се струва като една небивалица и толкоз ! Ха на бас със Вас ,че тогава ще забравите и за мен. Но точно за това аз най много се радвам пък за себе си . Защото пак съм успял да помогна като лекар.

Та днес, за нашето довиждане съм избрал нещо много свежо. Убедете се сама! Написано от перото на една поетеса - Меги Кирилова от град Русе. Назовала го е „Новият Пикасо". Пикасо – един световно известен художник. Затова този Пикасо всъщност принадлежи на целия свят. Но тук иде реч за един друг голям художник, макар и наречен така. Важното е, че се отнася за един мъж. Български мъж. Чуйте го :

НОВИЯТ ПИКАСО

Днес искам за малко ти да станеш

Художник!

Нарисувай ме мене... красива... за теб!

Нарисувай ръцете ми, да са нежни,

Но силни,

Нарисувай нозете ми, но да ходят

По въглени,

Нарисувай сърцето ми , нека бъде огромно

По целия лист,

А за устни, за устни нарисувай ми макове,

Да разцъфват, когато те зърнат,

Но с очите внимавай, там нарисувай

Ми огън,

В него не може да има сълзи.

И накрая, накрая остана душата ,

Ползвай всички бои,

Нарисувай я пъстра, с криле пеперудени,

За да мога, летейки да те следвам

Завинаги!

Е, художнико как се получи?!

Не съм съвършена! Нормално!

Всеки ден ме започвай отново!

Великолепно и прекрасно. Сега пак ще Ви припомня.

Какво? Ами затова, за което говорихме преди малко. Всеки ден, простете –всяка Ваша любовна нощ със съпруга Ви Вие самата да сте нова персона. Нова и всяка! Това никога не го забравяйте занапред, макар и за миг. Моля Ви!